

La Safor

EN ELS 25 ANYS DE LA MORT DE JOAN FUSTER ► COL·LOQUI A OLIVA

L'any 2017 que acabem de deixar ha estat el del 25 aniversari de la mort de Joan Fuster. Fa unes setmanes, a la biblioteca l'Envic, un col·loqui moderat per Enric Sòria va evocar les relacions de l'escriptor amb la gent d'Oliva, oferint-nos un Fuster entranyable i pròxim que, abans de convertir-se en el gran intel·lectual valencià, va ser poeta. Llegir-lo o rellegir-lo és, probablement, el millor homenatge que li podem tributar.

Joan Fuster i Oliva, 25 anys després

- Diversos personatges recorden la relació del «pare de la pàtria» amb la ciutat en l'aniversari de la mort del pensador de Sueca
- Miquel Mestre i Lluís Monferrer van formar part de la «tribu» d'universitaris que, el 1960, l'acompanyaren a Catalunya

Francesc Devesa i Jordà

■ Pel carrer empinat d'un poble **Joan Fuster** baixa junt a una parella jove. Són caràcters coneguts, però la foto mural no té bona resolució. Quimerosos, mireu el cartellet del peu: Llíria 1960, Joan Fuster, **Carme Garcia** i **Miquel Mestre**. ¡Massa que els coneixíem! Sobre tot **Vicent Malonda**, que sabia la relació de Miquel amb Fuster. Aquella grata sorpresa completava una visita a l'exposició de Sueca. Era el 2012 i la Universitat de València commemorava els 50 anys de *Nosaltres els Valencians*. Despertada la curiositat i contagiada a altres amics, poc a poc vam anar lligant caps.

L'any 1960, un grup de 13 universitaris valencians viatjava a Catalunya aprofitant les vacances de Setmana Santa. Anaven a contactar amb la resistència catalana. En aquella xicoteta tribu seleccionada per Joan Fuster hi estaven dos xicots d'Oliva, Miquel Mestre i **Lluís Monferrer**. El darrer era valorat per Fuster com a persona «valuosa» i al primer el veia «inclinat a la filosofia, però dels més

seriosament preocupats pels problemes polítics i socials». Ni un ni altre, per les seues circumstàncies vitals, es van convertir en els dirigents del valencianisme que somiava Fuster, però l'impacte d'aquells contactes els va marcar.

De tot això ens hem assabentat no fa massa temps, cosa que ha impedit indagar sobre els re-

cordes de Lluís, que dissortadament va faltar fa uns anys. Amb Miquel sí que vam poder conversar, però ell és un personatge auster, poc propici als entusiasmes retrospectius. Al seu parer, l'encontre va ser fortuït. De Fuster, afirma que era un personatge càustic, com ell mateix.

Respecte al viatge, diu que va

ser un exemple personal i moral. En cada lloc Fuster era rebut amb molta expectació, quan encara ells no valoraven prou la seua importància. Hi ha una anècdota que Miquel no conta però que, relatada per altres, admet com a certa. Circulant amb cotxe per Catalunya, ell i **Max Cahner** inicien una conversa en la llengua

paterna d'aquest. En escoltar-los, Fuster li va dir a Mestre que el seu alemany no podia amagar l'accent d'Oliva.

Un acte commemoratiu

Encara que podia ser una simple coincidència, dos de 13 eren molts. Aquella circumstància, però, ens va fer pensar que probablement hi havia més gent d'Oliva que havia conegut a Fuster i tal volta el 2017 era el moment de recordar-ho, quan feia 25 anys de la mort del pare de la pàtria. Rememorar Fuster a través de les persones que el van conèixer podria ser un bon homenatge. Amb la valuosa complicitat d'uns companys afectats també pel virus fusterià, vam proposar muntar un col·loqui que l'Ajuntament va fer seu, amb el regal afegit de la presentació d'un llibre que tenia previst realitzar el servei de biblioteques.

Fa unes setmanes es va celebrar l'acte. A resguard d'un fred inhòspit, un centenar d'assistents ens vam apropar a Joan Fuster copsant les seues vessants més amables. Enllà del Fuster heterodox, provocador, irreverent i corrosiu hi havia un personatge humà, afectiu i acollidor. La llunyania de l'intel·lectual es va fer proximitat a la biblioteca de l'Envic.